

II.
C. 13149
9. 663

SVETE PESMI.

Tretje bukvice.

S privoljenjem pesnikov

nabral

Janez Volčič.

10149 II. C. g.

1 264

SV

Z

SVETE PESMI.

Tretje bukvice

S privoljenjem pesnikov
nabral

JANEZ VOLČIČ.

Z dovoljenjem visokočastitljiviga Ljubljanskiga
Škofijstva.

V Ljubljani 1856.

Natisnil J. Blaznik.

Novo pesem zapojte Gospodu,
Cela zemlja naj poje Gospodu.

Ps. 95.

O de bi mogel jest kdaj doživeti,
Da bi Marijo vse serca ljubile!

S. Alfonz Ligvorjan.

„**Jožef Kranjski**“ dobí kar bo čistih dohodkov
prodanih teh bukvic.

IN=03000 4256

Pesmi sv. Alfonza.

(Poslovenil Blaž Potočnik.)

Marija naše upanje. I.

O upanje mi lepo!
Vse moje zaželenje,
Ti moje si življenje,
Moj mir, Marija Ti.

Če Te, Marija kličem,
Al če se spomnim na Te,
Sladkost, veselje za Te
Prevzame mi sercé.

Če kdaj težavna misel,
Serce v grenkost pobije,
Samo imé Marije
Prežene vso britkost.

Na morju t'ga življenja,
 Si zvezda meni mila,
 K' bo moj čolnič vodila,
 De pridem srečno v kraj.

Pod Tvojim ljubim plajšam,
 Preljuba moja Mati!
 Želim jest prebivati,
 Umreti tud pod njim.

Če srečen, o Marija!
 Vmerjem v ljubezni Tvoji;
 O blagor duši moji!
 V nebesa pohitim.

Z vezmi ljubezni svete
 Mi Ti sercé ukleni,
 Tvoj sužin, blagor meni!
 Bom Tebi zvest ostal.

Sej to serce, Marija!
 Od zdaj ni nič več moje,
 Bogu ga daj, je Tvoje,
 Ga nočem več nazaj.

Marija naše upanje. II.

Z nebes visok'ga trona,
 O Mati vse dobrote!
 Poglej nas revne srote
 Enkrat, samo enkrat.

In če serce se Tvoje
 Nas vbogih ne usmili,
 Ne bomo več prosili,
 De b' se ozerla v nas.

Poglej, de smerti vredni
 Smo mi pred Sinam Tvojim,
 De smo z napuham svojim
 Vžalili mu sercé.

Pa Ti ga potolažiš,
 Besedo eno dati
 Če hočeš, ljuba Mati!
 In bo odpustil nam.

Gospa mogočna, blaga!
 Le rec' v ljubezni svoji,
 De smo otroci Tvoji
 In milostljiv nam bo.

Pač res, de nismo vredni
 Zavolj hudôbe svoje
 Se štet' še otroke Tvoje,
 Pa Ti si Mati še.

Svoj mili plajš razgerni,
 Brez straha bomo stali
 V ljubezni prebivali,
 Če nas objameš vanj.

O Mati sladka mila!
 Poslušaj kličejoče,
 Zveličaj ljubijoče!
 Ki v Te zaupajo.

Marija naša Mati.

Marija preblaga!
 Prečista in draga!
 Vse duše vedó,
 De Matere slajši
 Nikolj ni bilo.

O Mati presveta!
 Hči svet'ga Očeta,

Vse milosti vir,
 Mi upanje daješ,
 Veselje in mir.
 Marija preblaga! itd.

O Mati Devica!
 Nebeška Kraljica!
 Kdo Te je častil,
 De b' vender pri Tebi
 Uslišan ne bil?
 Marija preblaga! itd.

O Mat' ljubeznjiva!
 Nar bolj dobrotljiva!
 Ti prosi za mé,
 De bodem Te ljubil
 In gorel za Te;
 Marija preblaga! itd.

Mogočna si, Mati,
 Bog nič Ti ne ukrati,
 Kar hočeš, storiš,
 Ti da, kar ga prosiš,
 Ti da, kar želiš.
 Marija preblaga! itd.

O Mati ljubezni!
 Ozdravi bolezn
 Ti moj'ga serca,
 De začnem ljubiti
 Preljub'ga Boga;
 Marija preblaga. itd.

Ljubezen do Marije. I.

Veš, o Marija!
 Moje veselje!
 Veš moje želje?
 Ljubil bi te;
 Zmiraj pri Tebi
 Hotel bi stati,
 Ljubljena Mati!
 Zverzi me ne.

Kaj pa Ti hočeš,
 Moja Kraljica!
 Sladka Devica!
 De Ti podam?
 Druziga nimam,
 Prosim pohlevno,
 Vzem' serce revno,
 Rad Ti ga dam.

Pa Ti, Kraljica!
 Si ga že vzela,
 In si ga vnela,
 Za Te gori.
 Mati preblaga!
 Ti ga ohrani,
 Hudimu brani,
 Reši ga Ti.

Slava Marije.

Nar bolj blaga, mila, draga
 Si, Marija D'vica, Ti,
 In čistejši, in svetejši
 Ni bilo nikol' stvari.

Tvoje obličje, lepotičje,
 Je zgolj milost in sladkost,
 Ni človeško, je nebeško,
 Zmaga angelsko svetlost.

Dopadljive, ljubeznjive
 Zvezde, očesa Tvoje so;
 Kakor pšice, vse sladčice
 Naše serca ranijo.

Perle drage, ljube, blage
 Tvoje svete so roke,
 Polne gnade, ktero rade,
 In obilno nam delé.

Ti, Devica, si Kraljica
 Cele zemlje, vsih nebes;
 Pa ponižáš, in približáš
 Se do revnih nas zares.

Kdaj boš dala, prikazala
 Tudi mojim se očem?
 Skoraj, skoraj prid' od zgoraj,
 De s Teboj Te gledat grem.

Brez števila duš rešila
 Si sovražniku iz rok,
 Pridi k meni, in me deni
 V trumo rešenih otrok.

O častimo ga, hvalimo,
 K' nam je tako Mater zbral,
 Ga ljubimo, ga molimo,
 K' je vso čast Marii dal.

Živi! živi! vpimo: živi!

V srcih nam Marije imé!

Hvali vedno, hvali vredno

Jezusa zvesto srcé.

Lepota Marije.

Dajte, hribi in doline,

Gojzdi, travniki, planine,

Vsi Devico počastite,

Ki je lepši nima svet.

Vsi potoki, vi, šumeči,

Ljubi tički žvergoleči,

Premogočni vsih Kraljici

Pojte hvalo, pojte čast.

Vsi recite: o Devica!

Kako lepa si Kraljica!

Bodi čast in hvala večna!

Tvoj'mu Stvarniku, Bogu.

Ti si solnce, serca greješ

Od ljubezni, ktero seješ; ..

Ti si luna razsvetljena

Od svetlobe vsih nebes.

Lil'ja, roža si cveteča,
 Nar prijetniši dišeča,
 Si brez madeža, vsa čista,
 Polna ljubeznjivosti.

Kar še dela ljubeznjivo,
 In Gospodu dopadljivo,
 To je Tvoja prelepota,
 Polna vse ponižnosti.

O Marija, Bogu draga!
 Nam pa sladka, mila, blaga!
 Kakor ljubiš svoj'ga Sina
 Bodi milostljiva nam.

Smert Marije.

Zapojmo! častimo
 Hčer, sveto nevesto,
 In Mater vso zvesto
 Presvet'ga Boga!
 Oj, živi Marija!
 Marija, oj, živi!
 Oj živi Marija!
 In Bog, k' nam jo da!

Odločena Mati
 Od Sina v daljavi,
 Ko lil'ja v gošavi
 Med nami je bla.
 Oj, živi Marija! itd.

Se z Bogam skleniti.
 V nebo hrepenela,
 In serčno želela,
 De smert bi prišla.
 Oj, živi Marija! itd.

Nje Ženin preljubi,
 Spolniti ji želje,
 Jo kliče v veselje,
 K počitku serca.
 Oj, živi Marija! itd.

Zdaj pride ljubezen
 S sladko svojo pšico,
 S prijazno desnico
 Jo v serce ji da.
 Oj, živi Marija! itd.

Tak sveta Devica
 Medli od ljubezni,

V tej sladki bolezni
 Življenje konča.
 Oj, živi Marija! itd.

Presveta dušica
 Od zemlje se vzdigne,
 Sam Sin ji pomigne,
 V nebo jo pelja.
 Oj, živi Marija! itd.

V nebesih, Marija!
 Se razveseljuješ,
 Na desni kraljuješ
 Zdaj Sina svoj'ga.
 Oj, živi Marija! itd.

Nebeška Kraljica!
 Oh prosi tam za me,
 De m' v sercu se vname
 Ljubezen sladka.
 Oj, živi Marija! itd.

Marija v nebo vzeta. I.

Moj duh iz telesa
 Z Marijo v nebesa
 Povzdigni se ti.

Gospa je postala,
 Bo tam kraljevala,
 Kjer Sin nje živi.
 Moj duh iz telesa itd.

Brez nje jest na sveti
 Ne morem živeti,
 Veselja več ni.
 Moj duh iz telesa itd.

Oh hudo ločenje!
 Kdo da mi življenje?
 Kdo pomoč deli?
 Moj duh iz telesa itd.

Če tud se ločila,
 Je Mati premila,
 Nas ne zapusti.
 Moj duh iz telesa itd.

Je Mati skerblijiva,
 Gospa ljubeznjiva,
 Za nas govori.
 Moj duh iz telesa itd.

Otroke v težavah,
 V skerbeh in skušnjavah
 Vse rešit' želi
 Moj duh iz telesa itd.

Ga hoče oteti,
 Kdor čisto živeti
 Serčno hrepeni.
 Moj duh iz telesa itd.

Sercé polno sreče,
 V ljubezni goreče
 Za njo pohiti.
 Moj duh iz telesa itd.

Marija v nebo vzeta. II.

Marija! Teb' serce v ljubezni je gorelo,
 Ljubilo je, in od ljubezni kopernelo.
 O srečna smert! če sme se smert imenovati,
 K' Ti jo je hotel Bog, Devica sveta, dati.
 Veselo, mirno in presladko si zaspala,
 Od zemlje se v nebeški paradiž podala.
 Si šla v nebo, o Mati moja, in življenje!
 Si šla k Zveličarju v nebeško poslavljenje,
 S Teboj želim tud jest to zemljo zapustiti,
 In se pri Tebi, moja Mati! veseliti.
 O blagor meni! in o blagor duši moji,
 Če kdaj dosežem stati pri Kraljici svoji.

O srečen, kdor Te gledati pri Sinu more,
 Povzdignjeno čez angelov visoke kore!
 Na za dnjo uropriidi k meni, o Devica!
 De se razveseli takrat moja dušica,
 De, ko se bode pred Sodnikom prikazala,
 Boš, Mati vsmiljena, ji Ti na strani stala.

Žalostna Mati Božja.

O vi, ki v mojih silnih prebritkostih,
 Veseli tu po poti memo greste,
 Pogledjte, če za bolečino veste,
 De bi bila enaka moji kdaj.

Ta, ki pred nami tu na križi vmira,
 Razbit, kervav, ko grešnik zaničljivi,
 Ta je moj Sin, nedolžni, ljubeznjivi,
 Ljubezni, ne sramote vreden je.

Ta Sin je Stvarnika nebes in zemlje
 Očeta svoj'ga oznanval in molil,
 Ta Sin je mene si za Mater zvolil,
 Še preden je cel' svet ustvarjen bil.

On je moj Bog, ki sim vidila ga prva
 Presrečno tisto noč rojeno Dete;
 Njegov nebešk' obraz je želje svete
 Ljubezni do njega mi v sercu vžgal.

Je mene, svojo ljubo tovaršico
 Izvolil zvesto v tukejšnim življenji,
 Me ranjeno, v ljubezni zaželenji
 Z lepoto svojo vklenjeno derži.

Oh! njega vmirati zdaj tukej vidim
 Na zasramvanja postelji, v slabosti,
 V terpljenji hudem, v žalosti, britkosti,
 De žalostne tud skale pokajo.

Oh! kamor se oberne, ga ne najde
 Nikjer prijatla, tud ne pomočnika;
 Hudobnih truma, gleda ga velika,
 Ki le britkejši smert mu delajo.

Bog, Oče večni! ki ga serčno ljubiš,
 Kako se moreš v ljubiga ozreti?
 Kako ga gledati, toljkanj terpeti,
 Pa vender se usmiliti ga ne?

Z dolgmi sveta ga Bog pokrit'ga vidi,
 In serd njegov ne da se vstanoviti,
 Dokler ne vidi smerti ga storiti

Iz zgol' ljubezni do krivičnih nas.

Preljubi Sin, ki vmirati Te vidim,
 Oh! de bi mogla jest Ti pomagati!
 De b' mogla v svojih rokah Te deržati!
 De bi v naročji maternim umerl.

Joj! de Ti jest polajšati ne morem!
 Kjer sama s svojo žalostjo, slabostjo
 Navdajam Ti serce še bolj z britkostjo,
 Ti delam še grenkejši Tvojo smert!

Oh duše! oj, ljubite ga, ljubite!
 Ki tu terpi za vaše odrešenje,
 Ljubezni poln, daje za vas življenje,
 In le ljubezen tud od vas želi.

Ljubezen do Marije. II.

Tisto Gospo in Devico jest ljubim,
 Ktere serce je v ljubezni goreče,
 Ljubi vse duše po nji hrepeneče,
 De si nevredne, jih čertit' ne zna.

V svetih nebesih je ona Kraljica,
 Vender se milostljivo perbližuje
 Vsacimu, kateri v ljubezni zdihuje,
 Njeno nebeško lepoto časti.

Ta tako lepa in čista Devica,
 Ktero je sam Bog, preljubo in zvesto,
 Zvolil si Mater, in Hčer in Nevesto,
 Ta mi je vnela in vzela serce.

O de bi mogel jest kdaj doživeti,
 De bi Marijo vse serca ljubile,
 Slišati, de bi vse trume častile,
 Sveto in sladko Marije ime.

De bi se pela po zemlje pokrajnah
 Razlegajoč se vsih serc harmonija,
 Živi, oj živi Devica Marija!

Živi tud Jezus, k' jo ljubi tako.

Iše naj druge ljubezni, kdor hoče,
 Ljubi, če more, naj kdo kogarkoli,
 Moja ljubezen, k' serce mi jo voli,
 To je Marija, k' jo ljubi tud Bog.

Stegni roko, o Marija premila!
 Roparca serc moja sladka! in vzemi
 Moje serce mi iz pers, in ga vnemi,
 De bo gorelo, medlelo za Te.

Vnemi ga s tistim plamenam ljubezni,
 V katerim je Tvoje prot Bogu se vnelo,
 De bo tud moje v tem ognji gorelo,
 V večni ljubezni do moj'ga Boga.

Pesmi pri sv. Obhajilu.

Pot prot nebesam.

Poznate dom? na zemlji ne leži,
Od kter'ga bitko serce govori,
Kjer vtihne mil' glas, solze ne tekó
In dobri srečo, slabi moč dobó.

Poznate ga? Le nanj
Mi mislimo vès čas sedanj'.

Poznate pot? je ternjeva steza;
Naprej ni moč, skerbi popotnika;
Spotakne se, pogleda v prahu gor;
Okrajšaj Oče! tek, omagam skor!

Poznate jo? Ta gre
Tje gor, kjer upa vse sercé.

Poznate ga? prijatelj z nebes,
 Človešk otrok, in več še, Bog je res;
 Naprej je šel on ternjevo stezó,
 Popotnikom pristopi milostno.

Poznate ga? Le ta
 Prot nebu srečno nas pelja.

Peter Hicinger.

Pri sv. Obhajilu.

O kam? Gospod!
 Gre Tvoja pot;
 Kam stopnje Te peljajo?
 Se že mrači,
 Se dan temni,
 In zvezde že miglajo.

Zveličar moj!
 Pri men' obstoj,
 Te čem pod streho vzeti ..
 Res, hišica
 Je srotina,
 Pa željna Te sprejeti.

Straši me noč,
 Sovražna moč;
 Gospod! pri men' ostani;
 Kjer Ti stojiš,
 Noč razsvetliš,
 Strahovi so pregnani.

Vkup bodeva
 Večerjala,
 O sreča nezrečena!
 Živ kruh mi bo
 Tvoje Telo;
 Men' duša oživljena.

Gospod, želim
 In hrepenim,
 De spolniš svete želje:
 Posveti me,
 De ljubim Te,
 Doverši mi veselje.

O bod' z menoj,
 Preljubi moj!
 Ki v lilijah prebivaš:
 S cveticami
 Posteljem Ti
 Sercé, de v njem počivaš

Pri meni čuj,
 Me prebuduj,
 Ne daj mi v grehu umreti;
 Daruj pomoč,
 De mine noč,
 Nebeški dan zasveti.

Blaž Potocnik.

Nar slajši serce.

Serce nar ljubeznjivši
 V nebesih in na sveti!
 Kdo da mi grešnim' sinu,
 Od Tebe pesem peti? —
 O Jezus! Tvoje sladko serce
 Naj ljubijo, časté
 Vse ljudstva, vsi jeziki,
 Vse angelske versté.

Ti serce si pohlevno,
 Si serce Jezusovo;
 Ti serce si vse krotko,
 Si serce Jagnjetovo.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

Ti serce si ponižno,
 Oh! daj spoznat' mi Tebe,
 De Tebe vsak čas išem,
 Ne išem sam'ga sebe.
 O Jezes! Tvoje sladko serce itd.

Ti serce si vse čisto,
 Nad belo lil'jo belo;
 O de b' tud moje serce
 V nedolžnost' obelelo!
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

Ti serce si dobrotno,
 Dobrotno vsim ubožnim,
 Dobrotno vsim dobrotnim,
 Dobrotno vsim nedolžnim.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

Ti serce si ljubljivo,
 Ti ljubiš vse goreče,
 Ti ljubiš vse proseče,
 Ti ljubiš Te ljubeče.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

Ti serce si ljubljivo!
 Kdo Te dohvalil bode?

Ti ljubiš mlade, stare,
 Ti ljubiš vse narode.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

O serce, sveto serce!
 Si vse ljudi rešilo;
 Človeško, katero serce
 Ti to bo povernilo?
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

O serce, sladko serce!
 Z roso nebes napajaš
 Pravične in nedolžne,
 Zveličanje jim dajaš.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

O serce, dobro serce!
 Vse grešne k sebi vabiš;
 Vse hudo, kar so stor'li,
 Poboljšanim pozabiš.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

O serce, ljubo serce!
 Zakaj Te svet ne ljubi?
 Unemi ga v ljubezni!
 Nikar ga ne pogubi.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

O serce, milo serce!
 Zakaj Te star' ne ljubi?
 Ogrej ga k nov' ljubezni!
 Nikar ga ne pogubi!
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

O serce, sladko serce!
 Zakaj Te mlad' ne ljubi?
 Serce mu vžgi v ljubezni!
 Nikar ga ne pogubi!
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

O Jezus! v vsih sercih
 Ljubezni iskro vterni;
 Zgubljene vse ovčice
 Na pravo pot zaverni!
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

Dolžni smo vsi Te ljubiti',
 Ker vsih dolgé si vmival,
 Za vse britkosti terpel,
 Oh! kri za vse prelival.
 O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

O serce nar sladkejši!
 Mi vsi v stotere glase

Te hvalimo, častimo
Zdaj in na večne čase.

O Jezus! Tvoje sladko serce itd.

Luka Jeran.

Pred sv. Rešnjim Telesam.

Cvetice vé! ki noč in dan cvetete

Pred Jezusam, o trikrat blagor vam!

Očesec vele, dokler ne zaprete,

Se srečne, pred ne ločite od tam;

O de bi mogel jest, kjer vé vmerjete,

Na vaši stopnji bit' pred Jezusam,

De bi pred Njim za Njega dal življenje

Ki dal je sebe v moje odrešenje.

Tud blagor vam, vi svetlobele sveče!

Tam gorite Zveličarju na čast;

O de bi jest deležin bil te sreče,

Goreti zanj, vtopljen v nebeško slast!

De bi, enako vam, serce goreče

Povžilo v meni se Gospodu v last;

Bi jest zamenjal z vami stopnjo svojo,

Dosegel koj bi srečo, radost svojo?

Bod' slava tebi, blažena posoda!

Ki v tebi On prebiva, ljubi moj;
Vdeljena ti je prečastna osoda,

Kot Božji hram se svetiš pred menoj;
O ko bi služba, v sé hranit' Gospoda,
Mi dana bila le en dan — nocoj!

Ves gorel bi, ljubezni se povžival,
Ker bi ljubezni plamen v men' prebival.

Al vender kelh in sveče in cvetice!

O koliko srečnejši sim jest, kot vi!
Če pride k meni zvest Pastir ovčice,
Mi vžiti svoje da Meso in Kri;
Če v Jezusu prejmem nebes slaščice,
In v sercu mojim Kristus sam živi!
Takrat medlim, merjem moči ognjene,
Ker se Zveličar moj sam z manoj sklene.

O duša, kakor vešica se sukaj

Okol' te Luči neprenehama,
Od vere in ljubezni živi tukaj,
Ogrevaj se v svetlobi Ljubiga.

In kadar se ti da prejeti, ukaj,
S teboj mu poje truma angelska;

Objemi ga, terdo se ga okleni,
Ter prosí: Daj ljubezen, Jezus, meni!

Blaž Potočnik.

Marija.

(Po sv. Alfonzu.)

Marija! v Tebe upam,
O sladko tolažilo!
V Tebi ohladilo
Serce se moje bo.
Če v Te, Marija! mislim,
Te hočem zgovoriti,
Mi če sercé stopiti
Čutilo presladko.

Britkost al kalna žalost
Obleže serce moje,
Ime presladko Tvoje
Zaziblje ga v pokoj.
O svitla morska Zvezda!
Ko val visoko vstaja,
Ko grom, neviht razgraja,
Ti kermiš čolnič moj.

Pod Tvojo brambo zvesto,
 Gospa preljubeznjiva!
 Dni mojih tek izliva
 Naj v rajski se zaton,
 Zaupam o Marija!
 Ak se v ljubezni Tvoji
 Stečejo dnevi moji,
 Bom šel pred Božji tron.

Zakuj serce mi moje
 V svoje spone zlate:
 Gorelo v njih bo — zate,
 Gorelo vekomaj.
 Sercé, sercé, Marija!
 Moje zamé ne bije —
 Ná ga, — le k Tebi dije,
 Ga Sinu, Sinu daj.

Luka Jeran.

Maríi.

O Devica! bod' češena!
 Ti Kraljica vsih nebes!
 Ti si vsim nam vir življenja,
 Ti si sladka, mila res.

Svit blišobe Te obdaja,
 Solnčno sije Tvoj obraz,
 Vsa lepota svet'ga raja,
 Služi Tebi v večni kras.

Vender Tvoj obraz je mili,
 Mile Tvoje so oči; —
 Vse kar Tebe bi prosili,
 Nas poslušaj Mati Ti!
 Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas,
 Si nam Mati, kot si bila
 Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej nas revne grešnike,
 De od zlega, pros', in zmote
 Ljubi Jezus reši vse!
 In, ko enkrat že nagnilo
 Se življenje naše bo,
 Takrat k nam ozri se milo,
 Spremi v sveto nas nebó.

Tebi vdani hočmo biti,
 Te ljubiti vsaki čas,
 Zmiraj hočmo Te častiti,
 Peti slavo Ti na glas:

O Devica bod' češena!
 Bod' češena vekomej,
 Taka mati ni nobena,
 Kot si bila Ti vselej.

Andrej Praprotnik.

Marija, zgodnja Danica.

Marija, o zgodnja Danica!
 Prisveti vsih milost Kraljica!
 Nam Jezusa, milosti Solnce znanuj:
 Nam grešnim v temnicah hudobe,
 Prižgi luč nebeške svitlobe,
 Luč vere katol'ske nad nami razsuj.

Vihar po valovih nas meče,
 'z oblakov nam strele blišeče
 Razbiti čolnič, nas končati proté;
 De b' skorej nam Ti zasvetila!
 Prikaži obupnim se, mila!
 Nam z upanjem svetim umiri sercé!

Tak blizo se solnea sprehajaš,
 Se v morji radosti napajaš,

Ter v ognji Njegove ljubezni goriš;
 Ti merzle nam serca ogrevaj,
 In prošnjo na prošnjo pridevaj,
 De dar nam goreče ljubezni dobiš.

Nas grehi, krivice težijo,
 Pravične nam kazni protijo,
 In cerkve katolske je žalosten stan;
 Dobrotljiva Mati se skaži,
 Serd Večniga Ti potolaži,
 De milost in spravo doseže kristjan.

Blaž Potočnik.

Sveti Devici.

Visoko bod' Marija Ti češena!
 Zmed žen vsih milost Božja je zvolila,
 Te Sinu svojmu Mater, ohranila
 Devištvo, si brez madeža rojena.

Tam gor se truma angelov Ti vklanja,
 Pojo zveličani duhovi hvalo,
 Nebesa Te časté svojo Kraljico.

Je bila smert po Evi zadolžena,
 Življenja vir si Ti nam podarila,

Z nebeškim miram zemljo napolnila,
 In krog in krog lepo je spremenjena.
 Človeštvo, kter' mu ni tu stanovanja
 Je vselej k Tebi, Mati! zdihovalo,
 V Te vedno kliče, svojo Pomočnico.

Peter Hicinger.

Jezus.

Jezus, Zveličar! priserčno radost,
 Serafov slast in nebeško sladkost
 Čutim v britkostih, če mislim na Te,
 V morje ljubezni vtopi se sercé.

Rosa prijetniši ne pokrepča
 Suhiga cvetja sred vel'ga poljá,
 Veči ni slasti za dušne moči,
 Kakor, če Jezus mi v sercu živi.

Čudno razvita pozemeljsko noč,
 Vero oživlja Njegova mi moč;
 Upanje dela mi duša serčno,
 Plamen ljubezni poganja v nebo.

Torej Te iše, Te kliče sercé,
 V slasti, britkosti ozéra se v Te,
 Vedno Te kliče zdih'vaje od tod:
 Pridi o Jezus! kmal pridi, Gospod!

Ime Marijne.

Po Ligvorji.

Zakličem Marijo, in polno že je
 Mirú in veselja pri meni tu vse:
 Pri glasu imena se vzdigne sercé,
 Vsa žalost proč gre.

O srečen, kdor ljubi Marijo zvestó!

Zakličem Marijo, občutki sladki
 Presil'jo zaljubljene duše moči;
 Svitloba lepote, ki izreči ni je,
 Vse v meni užge,

O srečen, kdor služi Marii skerbno!

Zakličem Marijo, in duh ves goreč
 Veselja prenesti ne more že več;
 Ime ljubeznjivo vse v meni konča,
 Živeti ne da.

O srečen, kdor sklenil v ljubezni nje bol

Peter Hicinger.

Pesmi od Matere Božje.

Marija pomočnica.

O Devica!

Pomočnica

Bila si in boš nam Ti!

Le sladkosti

In blagosti

Tvoja roka nam deli.

Ko cveteča

In dišeča

Si Marija rožica;

Sem iz raja,

Svet'ga kraja

Diješ cvetje upanja.

Ko danica

Tolažnica

V temni noči siješ nam;
 Mati mila
 Vedno bila
 Si ubogim grešnikom.
 Pri slabostih
 In britkostih
 Rada nam pomagaš Ti;
 Pri skušnjavah
 In težavah
 Pomočnica vselej si.

Čast Marije
 Naj razlije
 Se po svetu krog in krog;
 Njo častimo
 In prosimo
 Pomočnico vsih nadlog.
 Ljuba Mati
 V zarji zlati
 Nam prisijaj zadni dan,
 Boš prosila
 Govorila
 Srečno bode tek dognan.

Andrej Praprotnik.

Sladko sercé Marije.

O Marijno serce sveto,
 Proti nam ljubezni vneto,
 Polno Božje milosti,
 Polno lepe čednosti!
 Naj Marija! petje moje
 Hvali sladko serce Tvoje!
 Kar se giblje in živi,
 Naj ga hvali in časti!

Čisto serce za-se zbrati
 V njem prijazno stanovati
 Hotel Stvarnik vsih reči,
 Vlil je va-nj z nebes dari.
 Naj Marija! itd.

Sveto serce se je vnelo,
 Za Boga je zdaj gorelo;
 Ni ljubilo družiga,
 Ko Gospoda samiga.
 Naj Marija! itd.

Blago serce je vse milo,
 Nas otrok ni pozabilo;

Dobrotljivo je za vse
 Prosi še za grešnike.
 Naj Marija! itd.

Krotko serce je terpelo,
 Je britkosti dosti imelo,
 Ko je nosil ljubi Sin
 Težo smertnih bolečin
 Naj Marija! itd.

Sladko serce zdaj kraljuje,
 Se v nebesih zveseluje;
 Z Bogam svojim sklenjeno
 Nam v pomoč pripravljeno.
 Naj Marija! itd.

Peter Hicinger.

Maríi,

v spomin na sv. Vušarje.

Češena Kraljica,
 Češena mi bod'!
 O čista Devica,
 Češena mi bod'! —

Pred Tebe, Marija!
 Tje v duhu hitim,
 Po Tebi Marija!
 Serčno hrepenim,
 Češena Kraljica! itd.

Pa nekaj predraga!
 Nazaj me derži;
 Devica preblaga
 Oh! greh me teži.
 Češena itd.

Sim deleč zabredel
 Od Tebe, moj up!
 Globoko je vjedel,
 Pregrehe me strup.
 Češena itd.

Kak hočem jest vstati
 Brez Tvoje moči?
 Usmili se Mati!
 Oh, reši me Ti!
 Češena itd.

Pomagaj Marija,
 O prosi za me!

Pomagaj Marija,
 De pridem pred Te!
 Češena itd.

Vse upanje svoje
 Postavim na Te
 Le Dete Ti svoje
 Poprosi za mé!
 Češena itd.

Kaj ne? o Devica
 De upati znam,
 De Tebe, Kraljica,
 Za Mater imam.
 Češena itd.

Saj Ti si Devica,
 Dobrotljiva vsa!
 Si nam pomočnica,
 Kot nekdej si bla,
 Zatorej Marija!
 Češena mi bod'!
 Na veke, Marija!
 Češena mi bod'!

Janex Volčič.

Pesem mornarja.

Ko noč po morji plajš razvije,
 In zvezdica pri zvezdi sije,
 Ko v lučih sinja plan miglja,
 Za Té čisto
 Se mi vnamó
 Marija! čutja v dnu sercá.

Ko samoč na korablji čujem,
 In zoro Božjo ogledujem,
 Ko vzdiga glavo nad morjé;
 Tud meni z-njo
 Dvigujejo
 Marija! k Tebi se željé.

Ko zvezde se začno srebiti,
 Nebo in morje rudečiti
 Ko jasni dan se porodí:
 Z molitvico
 Te jutranjo
 Marija! Tvoj mornar slaví.

Ko mi pa zadnji dan zasveti,
 Na svetu ko nehám živeti.

Marija! Ti me pelji v raj!

De bom s Tabo

V sveto nebo

Se šel radovat vekomaj.

Janez Valjavec.

Marija.

Poleg laškiga: O amabile Maria!

Marija ljubeznjiva!

Ti moje si veselje,

Vse moje serčne želje

So, vedno Te častit'.

Če se me žalost loti,

Al grozne bolečine,

Mi vsa nadloga mine,

Ko k Tebi pribežim.

Ime presveto Tvoje

V sercé si čem vsaditi,

In sabo ga nositi

V sercu, kjerkoli bom.

In ko zavoljo greha

Mi serce v strahu bije,
Samo Ime Marije
Mi serce vpokoji.

In kadar bodem vmiral
Bom klical Ime Marije,
To mi tolažbo vlije
V prežalostno sercé.
Marija! iz serca zdihnem,
Ko zora zjutraj vstaja,
In solnce ko zahaja,
Marijo kličem spet.

Ko me sovražnik skuša,
Zavpijem: Oh Marija!
In ta peklerska zmija
Prestrašena zbeži.
To sveto Ime Marije
Klicaje, bodem srečno
Tu živel, ino večno
Se tamkej veselil.

Usmiljena Marija!
Ti si mi zvesta Mati,
Zato se ni mi bati,
Te klicat' na pomoč.

Zatorej bodem klical
 Marijo v vsaki sili,
 Ker Ona se usmili,
 Kot Mati ljubljena.

Štefan Kociančič.

Izročilo Marii.

Misionarjem.

O Marija, naša Mati!
 Čez valove, od nevihte gnane,
 Tje v dežele, potnikam neznane,
 V Té zaupajoči gremo.

O Marija, varuj nas!

O Marija, vodi nas

Po pravi poti v sveti raj!

O Marija, naša Mati!

Če nesreča nam bo konec kazala,

Up naš pobijala terda skala,

Takrat Mater nam se skaži!

O Marija, itd.

O Marija, naša Mati!
 Kadarkoli bomo v hudi sili,
 K Tebi se, Marija! obernili,
 S svojim plajšem nas zakrivaj!
 O Marija, itd.

O Marija, naša Mati!
 Kakor veš in znaš, nas varno vodi,
 Skerbna, mila Mati, z nami hodi!
 Spremljaj nas do konc življenja!
 O Marija! itd.

Janez Volčič.

Božji rožici.

Karkoli rožic je polja,
 Kar gora, vert, jih log ima,
 Počasi omerjejo;
 Al Ena se še le derži,
 Ko ji nikjer več sestre ni
 Ime ji je: Marija?

V jeseni zadnja rož merje
 Ji slana cvetjiče ospè
 In rožica je vela;

Al Ene pa cvete obraz,
 Ko druge je umoril mraz,
 Ime ji je: Marija.

Za rožice ni vsaki svet,
 Al Te povsod se najde cvet,
 Liskeči cvet dišeči;
 Ki leto, zima in pomlad
 Jo evesti najde vsakikrat,
 Ime ji je: Marija.

Ne skloni je vihar, ne mraz,
 Peresic ji ne spuli čas,
 Tej rožici prečudni;
 Zatorej bodi hvaljena
 Nebeška večna rožica,
 Oj rožica Marija!

Janez Valjavec.

V god Marijniga serca.

Tvojmu sercu Dvica sveta!
 Moja pesem naj bo peta,

De doni v nebeško plan!
 V kviško šinite glasovi,
 Poslavite vred z duhovi
 Božje Porodnice dan.

Oh! kako je ljubeznjivo,
 Serce Njeno občutljivo,
 Kadar vanj se vzre oko:
 Ono, naših duš medica,
 Samih angelov sladčica,
 In Kerubov je nebo.

Kot bi lune svit dobilo,
 Sveti Njeno serce milo,
 In nam vžiga upanje;
 Ono, zvezda odrešenja,
 Varuje nas pogubljenja.
 Prosi za nas grešnike.

Nje serce dobrote polno
 Kak je pomagati voljno,
 Kdor le k Njemu pribeži,
 Ono z lučjo svojo žarno
 Njemu vjasni noč viharno
 Vselej, ko se mu zroči.

Tvojiga serca čistota
 O Marija! je belota
 Pervo padliga snega;
 Rosni demanti po travi
 V Tvoji gasnejo blišavi,
 V zdihih triplje lilija.

Tvoje celo serce sije,
 Take rajske lepotije,
 Ki ves časni bliš stemné!
 Torej, o devic Kraljica!
 Večna pela se slavica
 Bo za sveto Ti sercé!

Janez Valjavec.

Marii, naši Materi.

Koga boš, o Kraljica!
 Ti ljubiti jela?
 Koga boš z roko svojo
 Ljubeznjivo objela?
 Al mar ne mene,
 Ki Te serčno ljubim?

Al kdo bo, o Danica!

Lice Tvoje glédal?

Al kdo, o Mati moja!

K Tebi se bo vsedal?

Al mar ne bom jest,

Ki Te serčno ljubim?

Koga boš, o dobrótna!

V mili plajš zavila?

Koga boš vsih nevarnost

Skerbno ubranila?

Al mar ne mene,

Ki Te serčno ljubim?

Komu boš, o Marija!

Serce svoje dala?

Komu premilo Mater

Vselej se skazala?

Al mar ne meni,

Ki Te serčno ljubim?

Koga boš, ljuba Mati!

K Jezusu peljala?

Komu nebes blišobo

Bodeš kdaj skazala?

Al mar ne meni,

Ki Te serčno ljubim? —

Oh! naj Te prosim, Mati!

Men' daj serce svoje!

Še lepši pa Te prosim:

Vnemi serce moje,

De res Te večno

Serčno — serčno ljubim!

Janez Volčič.

Marija . Mati milosti.

Če revne huda moč zatira

Nadloge britke nas more,

Že ves rešenja up umira,

Pobite serca koperne,

Takrat povzdignemo svoj glas:

Marija , Mati milosti!

Marija , Mati milosti!

O sliši , ne zapusti nas!

Če nas obidejo težave

In pride stiske hud vihar ,

Če nas obdajajo skušnjave ,

O ne obupajmo nikar ,

Le kličimo s serca, rekoč:

Marija, Mati milosti!

Marija, Mati milosti!

O pridi, pridi nam v pomoč!

Če ti v boleznih in slabosti

Telo opešano medli,

In teža notranje britkosti

Otožniga duha mori,

O takrat serce zdihne naj:

Marija, Mati milosti!

Marija, Mati milosti!

Oh! omagat' mi ne daj!

Če vest te peče brez ponehe,

Nikar v obup se ne podaj,

Zapusti naglo grob pregrehe,

Glej, čas je milosti še zdaj!

Le moli, kliči iz serca!

Marija, Mati milosti!

Marija, Mati milosti!

O prosi za-me grešnika!

In kadar strašna ura bije,

Življenja pride zadni boj,

Ko pot mertvaški nas zalije,

Že sodbo vid'no pred seboj,

O prósimo za tisti čas :
 Marija, Mati milosti!
 Marija, Mati milosti!
 Takrat Ti ne zapusti nas!

Vselej nam Mati mila bodi,
 De Tvoje hvalimo Ime ;
 Dobrote Tvoje vsi narodi
 Spoznajo naj in Te slavé,
 De eden se razlega glas :
 Marija, Mati milosti!
 Marija, Mati milosti!
 Češena bodi večni čas !

Matevž Frelih.

Dobri pastir!

Ti, o Jezus serčno mili!
 Naš pastir naj boljši si ;
 Kak bi vender ne ljubili
 Zvesto Te iz vsih moči ?
 Doli k nam si se ponižal,
 In ovčie iskat prišel ;
 Ljud nezdušni Te je križal,
 Za naš greh si smert terpel.

Kak uboge me ovčice
 Tebi to vernile bi? —
 Svoje damo Ti dušice
 V duhu čiste vdanosti.
 Zvesto bomo poslušali
 Tvojih ust presladki glas,
 Tvojo voljo spolnovali
 Radi bomo vsaki čas.

Oh prijetno je hoditi,
 Pasti v Tvoji čedi se!
 Kak je sladko Ti slediti
 In ljubiti večno Te!

Pasi nas, o Jezus mili!
 V cvetji svojiga medú;
 Daj, de bi sladkosti pili
 V viru večniga mirú.

In ko steče čas se paše
 V dom nebeški pelji nas,
 Gori v prebival'se naše,
 Gledat mili Tvoj obraz.
 Tamkej zveste boš ovčice,
 Ti udane k sebi zbral,
 Boš podelil vse sladčice,
 In plačilo večno dal.

Andrej Praprotnik.

Češena si Marija.

Ko v jasnim jutru primiglja
 Že zvezdica daničica,
 Se sliši milo že zvonjenje
 Marii čast in počešenje,
 In z zlato zarjo vse časti:
 „Češena si Marija Ti!

Ko višej sije solnce že,
 Vzdiguje se čez poldne gre,
 Se sliši zopet nam zvonjenje
 Marii čast in počešenje; —
 Čez hrib in plan se oglasi:
 „Češena si Marija Ti!“

In kadar solnce že ljubo
 Nam 'za goro žari slovo,
 Se glasno sliši še zvonjenje,
 Marii čast in počešenje; —
 V večernim hladu se glasi:
 „Češena si Marija Ti!“

„Češena si Marija Ti!“
 Naj se glasi do konca dni!

Naj vedno sliši se zvonjenje,
 Marii čast in počeseenje; —
 Nebo in zemlja naj glasi:
 „Češena si Marija Ti!“

Andrej Praprotnik.

Vesela pesem Jezusu.

Po sv. Jederti.

O Jezus! ves moj blagor Ti!
 Ljubezin sladka čez moči!
 Serce po Tebi vse gori,
 Ko v Tebi le se zveseli;
 Ne zmaga zlato solnce Te,
 Ti vmakne mila luna se,
 Prijazna zarja zad Ti je,
 In tudi svitle zvezdice.

Tak čisto lil'je ne cveto,
 Ne blage rož'ce tak lepo,
 Duha vijol'ce ne dajo,
 Ne dragi klinčki tak ljubo;
 Tak sladka ni nobena stvar,
 Ni toljko drag nekaki dnar,

Tak mil prijatelj ni nikdar,
Kot serc Ti mili Gospodar.

Ni proti Tebi višjiga,
Lepota zemlje zgine vsa,
Duhov spremine množica,
Zbledi luč neba svitliga. —
V ljubezni pesem podarim,
Jo v serce Tvoje izročim,
Se s trumo angelov združim,
Veselo z njimi Te častim.

Ti dušo mojo sam živiš,
Seboj v ljubezni zaročiš,
Mi toljko radost dodeliš,
Serc obilno zveseliš.
O ljubi ženin, sladki evet!
Si dražji mi, kot celi svet;
Za Te vse slasti štejem v smet,
In raji križ si zvolim spet.

Po Tebi le so želje vse,
Ki zame v smert podal si se;
Porôsi s svojo gnado me,
Ko s sercam, z ustmi prosim Te!

Serca veselje Ti sladko!
 Ki si me ljubil tak močno,
 Ko steče mi življenje to,
 Me pelji v večni mir v nebó!

Peter Hicinger.

K svetimu Duhu.

Po Ligvorji.

O želje in upi posvetni bežite,
 Nasitvati druge, le druge hitite,
 Se v duši mi dalje nikar ne mudite,
 Ve razveseliti ne morete me,
 Preserčno veselje sam Bog le mi je. —
 O Rosa nebeška! ki serca zrahljuješ,
 In ogenj nesvetih čutil pogasuješ;
 Zdihujem, de v meni ljubezin zmnožuješ,
 De išem v življenji Boga le samo, —
 O Rosa nebeška! dodeli mi to!

Bežite! vi niste mi v stanu dopasti,
 Več nisim, ne vam, in ne sebi v oblasti,
 Oprostena duša le v Božji je lasti;

O Jezus preljubi! le Tvoja samo,
 Dobrota narvikši! le Tvoja naj bo! —
 Ti Ogenj! žariš le čistejši, čistejši,
 In duše vžiguješ sladkejši, sladkejši;
 O pridi mi v serce, ga stori svetejši;
 Naj plamen naj lepši le v njem se zbudi,
 Za Tebe, o Bog! naj živi in gori!

Duh Božje toplote! Ti Ogenj presveti!
 Te prosim ponižno, med svoje me vzeti,
 Z nebeško gorkoto serce mi ogreti;
 Če Tebi nosproti se vzdignilo kdaj,
 O ogenj dobrotni omeči ga zdaj! —
 Neskončna ljubezen! presrečin je šteti,
 Kdor gleda v nebesih obraz Tvoj presveti,
 Oh! kdáj mi bo dano, to srečo imeti?
 Že serčne ljubezni se taja sercé,
 O vleci ljubezen me večna na sé!

Peter Hicinger.

Spokorna pesem.

Oh! prizanesi
 Mi, Oče mili!
 Se me usmili
 Ki tu klečim

Milostiv bodi! —

Greh zapustiti,

K Tebi verniti

Se spet želim.

De sim zaslužil

V peklu goreti,

Večno terpeti,

To me ne skli;

Pa, de sim Tebe,

Dobroto večno,

Zgubil nesrečno

To me boli.

Preljubi Oče!

Tebe sim zgubil,

Nisim Te ljubil

'z cel'ga serca.

Žalosten vernem

Zopet se k Tebi;

Vzemi še k sebi

Me grešnika!

In če je z jokam

Sprati mogoče

Pregrehe, vroče

Solze bom lil:

Vsim zgled pokore,
 Bom britko jokal,
 Jokal bom jokal,
 De sim grešil.

In ako hočeš
 De dam življenje
 Za zadostenje
 Vsih hudobij:

Rad tud umerjem,
 De se vtolažiš,
 In ne sovražiš
 Tvoje stvari.

Vterdi mi vero,
 Up mi pomnoži,
 Ljubezin vložil
 V moje serce:

In kadar vmerjem,
 Kliči iz telésa
 Dušo v nebesa
 Med zvoljene!

Štefan Kociancič.

Sv. Cecilija.

Vzdigni pesem glase svoje
 V sveto čast Cecilije,
 Pišel, struna naj zapoje,
 In razlega v koru se!
 Rada, o Devica sveta!
 Svete pesmi pela si,
 V Božjim petju bila vneta
 Pletla venec čistosti.

Pri nevercih zvesta bila
 Svoj'mu si Zveličarju;
 Si za vero kri prelila
 Se dar'vala Jezusu.
 Valerjanu tovaršica,
 V sveto vero ga dobiš;
 Z njim živela, ko devica,
 Z njim v nebesih zdaj živiš.

Marternica in devica,
 Dvojni venec venča Te;
 V raji svetim si cvetlica,
 Kjer spomlad Ti večna je.
 Zdaj prepevaš brez nehanja
 D'viško pesem Jagnjeta!

S trumo zvoljenih obdana
Slaviš večniga Boga!

Vzdigni pesem glase svoje
V čast zato Cecilije;

Pišel, struna naj zapoje,
In razlega v koru se!

„Bod' pozdravljena devica!“

Naj stoglasno zaverši:

Pevcam svetim pomočnica

Bodi zvesta vselej Ti!

Andrej Praprotnik.

Marii, prečisti Devici.

Za sv. leto 1854.

Zari se. Danica veselo priplava,

O Marija! Ti Danica,

Ti prečista si Devica;

O Marija! davno že to vem.

Vsa si lepa, vsa si sveta,

Eve greha si izvzeta,

To očitno jest spoznati smem.

Dan že je. Že solnce visoko vstaja.
 Ti Marija! si Kraljica
 Ti si vsih devic Devica!
 To povzdigne Te čez angele;
 Si brez madeža spočeta,
 Si Devica — Mati sveta,
 Le še višji to povzdigne Te.

Noč pride. Že solnce za gore zahaja.
 Takrat, o Devica mila!
 K' bo mi zadnja ura bila,
 Ko bom tek odločen dokončal;
 Bodi meni pomočnica!
 De bom s Tabo, o Devica!
 Tam v nebesih večno kraljeval.

Janex Volčič.

Slava Marii, naši Materi. I.

Tebi Marija, o Mati premila!
 Rad bi jest pesmico novo zapel,
 Rad bi razlil Ti vse serčne čutila,
 Revež ne vem le, kako bi začel.

Veš, o Marija! kako čem začeti?

Šel bom na griček, in tam bom začel:
„Slava Marii, oj slava prelepi!

Tak, o Marija! bom Tebi zapel.

Klical bom tamkej, na griču krog sebe,

Klical bom brate, naj z mano pojo;

Klical bom sestre, naj slavijo Tebe,

Mladi in stari naj slavo ženó.

Divje zverine naj Tebe častijo,

Voda v potoku naj Tebi šumlja,

Tički preljubi naj Ti žvergolijo,

Vetrec po gojzdu naj Tebi pihlja.

Hribje, planine, gorice, doline,

Travniki, logi, široko polje,

Gojzdi, ravnine in sterme meline,

Vsi naj Te z mano, o Mati! časté.

Naj se razlega po silni daljavi,

Naj se odmeva in vedno glasi

Krog in okrog v obnebni višavi,

„Slava Marii!“ naj večno doni.

Janez Volčič.

Slava Marii, naši Materi. II.

Slava Marii, v nebesih visocih,
 Kjer se z Zveličarjem vred veselí,
 Slava ji v zemlje pokrajnah širocih,
 Kamor obrača premile oči,
 Angelski kori nje hvalo zglasujte,
 Ker je Kraljico vam dal jo Gospod!
 Trume izvoljenih jo povišujte,
 Ker je oblast ji zročena povsod.

Družba očakov, prerokov ji spevaj,
 Mati — Devica prečudna je to,
 Zbor apostolski nje čast razodevaj,
 Hvali jo svojo visoko Gospo.
 Verste mučencev se njej vpogibajte,
 Krona nje zmage nar slavniši je,
 Slovesno jo spoznovavci spremljajte,
 Ona posoda svetosti je vse.

Pojte veselo ji v raji device,
 Čistosti venec nar lepši je njen,
 Poveljučje jo gor vse svetnice
 Blagoslovljena je v množici žen.

Tudi jo verni vsi tukaj slavite,
 Mati nam dana je vsim od Boga;
 V njo se narodje iz zmot obernite,
 Svetla danica je v sredi temá.

Peter Hicinger.

Slava Marii, naši Materi. III.

Tebe Marija! želim poslaviti,
 Šopek cvetlični prinesem Ti v dar,
 Sklenil sim zvesto, Te vselej ljubiti,
 O ne zaverzi darilca nikar.
 Zgornji versiček je liliin cvet beli,
 Čistiga serca podoba naj bo,
 Čistost darujem na duši Ti celi,
 Daj mi storiti po sklepu serčno!

Druga cvetlica, vijolica mala,
 Lepa podoba ponižnosti je;
 S sercam ponižnim, kot Ti si kazala,
 Tako obljubim posnemati Te!
 Tretja cvetlica, kot iskra žareča,
 V šopku tak svitlo nasproti miglja;
 Tako naj klije ljubezin goreča,
 K Tebi, o Mati! iz moj'ga serca.

Vse, kar premorem, darujem veselo,
 Tebi, ki Mati vse milosti si,
 Oh, kako rado pač serce bi pelo
 Slavo Ti večno iz cele moči!
 V sreči, nesreči, in britki težavi
 Tebe, o Mati! bom zmeraj častil;
 Upam pa tudi, de v rajski blišavi
 S Tabo tam gori se bom veselil!

Andrej Praprotnik.

V čast brez madeža spočeti Devici Marii.

Iz latinskiga.

Zdrava! zemlje vse Gospa,
 In nebes Kraljica!
 Zdrava zvezda jutranja!
 Vsih devic Devica.

Zdrava! polna milosti,
 Vsih nebes svetloba!
 Pridi grešnim na pomoč,
 Tare nas hudoba.

Tebe je od vekomaj
 Zvolil Oče večni
 V Mater Sina svojiga,
 De bi mi bli srečni.

Zvolil Te je sveti Duh
 V ljubljeno nevesto,
 Čisto in brez madeža,
 Vselej Njemu zvesto.

Modra D'vica hvaljena!
 Hiša vse modrosti,
 V sedmih stebrih stavljena,
 Miza vse sladkosti!

Greha si obvarvana
 V duhu in po mesu;
 Sveta in brez madeža
 V maternim telesu.

Vrata v raj si grešnikam;
 Jakopa danica;
 Živijočih Mati si
 Angelov Kraljica.

Luciferju groza, strah,
 Nam vojšaska bramba,
 Kristijanam vsim pomoč,
 Vsim zavetna shramba.

Zdrava, skrinja Ti miru!

Sedež prečastljivi!

Ti nebeška mavrica!

Germ neizgorljivi.

Šiba roda Jeseta,

Kerzno Gedeona!

Vrata neodklenjene!

Satovje Samsóna!

Res se je spodobilo

Božji Porodnici,

Med ženami žegnani,

Zvoljeni Devici,

De jo večni Božji Sin

Hudi kači ubrani,

Čisto greha Evniga

Mater si ohrani.

Mati in Devica skup,

Tempel Ti Trojice!

Ti veselje angelov,

Hiša lepotice!

Ti tolažba žalostnih,

Vert razveseljenja!

Cedra svete čistosti

Palma poterpljenja!

Zemlja blagoslovljena,
 Duhovniška, sveta,
 In prekletstva Božjiga
 Prosta in izjeta.

Mesto Ti nar vikšiga,
 Protizorne vrata!
 V Tebi milost zgol je vsa,
 O Devica zlata!

Mesto pribežališe,
 Turn Davida znani,
 Ves z orožjem obgrajen,
 Varvan s persobrani.

V svojem svetem spočetju
 Si v ljubezni ognjeni
 Zmagala peklenko moč,
 Gada puh strupeni.

Prava močna Žena si,
 Judita vesela;
 Ti, Devica Abisag,
 Jezusa si grela.

Za Egipt odrešnika
 Rahel je rodila;
 Vsih ljudi Zveličarja
 Ti si Mati bila.

V Tebi prečudujemo
 Ahacovo uro;
 Je človeško nase vzela
 V Tebi Bog naturo.

De bi revni grešni rod
 Zvikšal, z Bogam spravil,
 Se je Tvoj nebeški Sin
 V revšino prestavil.

V žarkih solnca Božjiga
 Se Marija sveti;
 Čast njej, svetli zari!,
 V čistosti spočeti.

Lilija med ternjem si,
 Sterla kači glavo;
 Lepa luna svetiš nam,
 Kažješ pot nam pravo..

Ti Devištva beli cvet!
 Mati in Devica!
 O visoka, z zvezdami,
 Kronana Kraljica!

Zmagaš Božje angele
 V čistosti, svetosti;
 V zlatni plajš oblečena
 V Kraljevi stvetlosti..

Ljuba Mati milosti;
 Upanje zgubljenim;
 Mila zvezda mornarjem,
 Vtišje potopljenim.

Ti nebeške Vrata nam,
 Zdravje Ti bolnikov,
 Daj de Kralja gledamo
 V hiši vsih Svetnikov!

Blaž Potočnik.

Ozir, v nebo.

Povzdigni se, žalostna duša! v višave,
 Zapusti en čas to dolino solzá,
 Ozri se v deželo zveličanske slave
 Tje gor, kjer otroci so Božji domá.
 Glej trume izvoljenih tam neštevilne
 Vtopljene v radosti nezmerno morjé;
 Pred kratkim pod teže britkosti še silne
 Na zemlji točile so grenke solzé.

Pa večno minule so zanje britkosti;
 Le rajaska zdaj spomlad med njimi dihja;
 Tam gledajo, vživajo v vedni radosti
 Tri večne lepote — velic'ga Boga.

O kraj veličanski, dom'vanje presveto,
 Ki v solncu se slave nebeške bliši!
 Pri tvojim spominu serce mi zavzeto
 Omolkne, — zastane, — čudenja stermit!

Tu večni so dnevi, noben ne zakrije
 Več solncea radosti viharen oblak,
 Tu rajske lepote blišava le sije,
 Prot kateri so zvezde in solnce le mrak.
 In Jagnje nebeško kraljuje tu gori,
 Serafov milijoni obdajajo Ga,
 Pojejo mu slavo vsi angelski kori,
 Ker dal je življenje za grehe sveta. —

Glej tukej v sred' angelskih korov Marijo!
 Ji slavo prepevajo skozi vsi čez,
 Jo srečno in blagodarjeno slavijo,
 Ki mati je Jezusa — krone nebés.
 Vsim, ktere je žalost na svetu morila,
 Marija tu grenke zbrisuje solzé,
 Jih sprimlja v naročje, jim Mati je mila,
 Ker bili na zemlji otroci so njé.

Tu truma prebiva Serafov nešteta,
 K' je v luči začetku postavil jih Bog,
 Ki bili vesela so priča Očeta
 Ko vstvarjal nezmerni svetá je okrog.

Veselja ukali so Božji duhovi,
 Takrat, ko o besedi visoc'ga Boga
 So rastle povsod neizmerni svetovi, —
 In čuda stermeči molili so Ga. —

In čakali željni so srečniga veka,
 De stopil na zemljo nebeški je Sin,
 In ž-njimi pobratene duše človeka
 Odrešil je ječe, pogube in tmin.
 Glej, trume mil'jonov iz neba zdaj vrejo,
 Odrešenim dušam naproti gredó,
 In v družbo jih svojo veseli sprejmejo
 Skoz solnčnate vrata k Očetu v nebó.

O liliin vertec, o srečna dežela,
 Kjer Ženina rešena duša dobi,
 Po katerim tak dolgo je prej hrepenela, —
 Ga večno objame, Ga več ne zgubi!
 Tu duše cvetejo, kot nagelj dušeči,
 Lepote je ene vsim drugim zadost,
 Ker v vsaki je Jezus, jih večno osreči,
 Kralj čiste ljubezni — nebeška sladkost.

Vsim ena je volja: Ljubezin ljubiti,
 Le ena, skoz nova, se pesem glasi;
 In v sercih neskončno ljubezin slaviti;
 Ta želja goreča nikdar ne vgasí.

Jeziki se mnogi tu več ne glasijo,
 Le sveto zavzetje njih jezik je sploh;
 Nebeške lepote navzeti stermijo
 Ljubezni goreči v začudenem „oh!“

Njih pesem v soglasje presladko je vbrana,
 Kot reke dereče razlega se šum,
 Vse skozi, vse čez: „Aleluja! hosana!
 Svet, svet si mogočni Bog vojskinih trum!“
 O srečna, presrečna dežela ti sveta!
 Dom rajske lepote, kraj večniga dne!
 Izvoljena hiša preljub'ga Očeta!
 Kako hrepeni mi po tebi serce! —

O svatje nebeški ovenčani v slavi,
 Ozrite se v nas, ki v dolini solzá
 Prot vam se ozéramo v boja težavi;
 Prosite, o bratje, za brate Boga!
 Enkrat de po zmagi veselo končani
 Na svatovšno večno pokliče tud nas,
 De z vami krog Božjiga Jagujeta zbrani
 V nebeški „Te Deum“ zedinimo glas!

Matevž Frelih.

Sedem žalost Marije Device.

Božje Matere Device

Čast prepevaj jezik moj,
Marternikov vsih Kraljice
Žalosti sočutje poj. —

Britkih žalost polna Mati!

Daj mi s Tabo žalovati
De se grehov spokorim,
Odpušenje zadobim.

Ko si v tempeljnu darila

V rešnjo smert Zveličarja,
Ti je duša občutila
Meč terpljenja britkiga.

Britkih žalost itd.

V britkim potu skoz pušavo,

V begu pred Herodežam,
Si terpela trud, težavo
S svojim svetim Detetam.

Britkih žalost itd.

S serčno žalostjo iskala

Si zgubljeniga Sinu,
Si po ljubljenem prašala,
Britke dneve brez miru.

Britkih žalost itd.

Oh neznana bolečina
 Ti je tergala sercé,
 Ko si srečala tam Sina,
 K' na Kalvarjo s križem gre.
 Britkih žalost itd.

Tvojo dušo meč prešine,
 Ker na križu Sin visi,
 Čutiš smertne bolečine,
 Kadar dušo izroči.
 Britkih žalost itd.

Žalosti si kopernela
 Z dušo voljno in serčno,
 Kadar si v naročje vzela
 Ljubiga mertvo telo.
 Britkih žalost itd.

Oh, prežalostno ločenje,
 V grob Ti Sina polože,
 Nad serce Tvoj'ga življenje
 Težek kamen privale.
 Britkih žalost itd.

Blaž Potočnik.

K Marii za odvernjenje skuš- njav.

Poželjivo se meso vzdiguje ,
 Gine, vpada slaba moč serca,
 Satan močno vabi, zapeljuje,
 Zakovati v greh mi če duha.
 Kamo v stiski mi je pribežati?
 Kje pomoči revež čem iskati?
 Tebi, o Marija! kam drugam?
 Tebi, Mati! veržem se k nogam.

De bi Ti koga zametovala,
 Ki objokan k Tebi pribeži,
 De bi Ti roke mu ne podala,
 To se slišalo nikoli ni.
 In zato se k Tebi vsak zateka,
 Ki mu grešni plamen serce vpeka:
 Ti mu mik žareči ugasiš,
 Ti serce nemirno vpokojiš.

Ti svetilo moje miložarno,
 V Te obračam noč in dan oči,
 Oh posij, Te prosim, blagodarno,
 Na Adamovo pregrešno kri!

Ti nam kresna luč si v nočai tmini,
Ti danica zgodnja na višini!

Razsvitluj nam goličav stezé,
Ki iz rev življenja k 'Teb' derže.

Matija Torkar.

Molitev.

Iz globine,
Solz doline
Kličem k Tebi Stvarnik moj,
Glasi mali
Razlegali
Naj pred sedež bi se Tvoj!

V sercu vneti,
Slavo peti
Tebi, Oče! hrepenim,
Ni mogoče
Sercu, vroče
Vs'ga izreči, kar želim.

Tvoja roka
Že otroka
Zvesto je vodila me.

Oče mili!
 V vsaki sili
 Si pokazal ljub'ga se,
 Ti si vsadil,
 In zagrabil
 Vere cvetko v serce mi;
 Ti me vižaš,
 Luč prižigaš,
 De mi up v ljubezni tli.
 Vir modrosti
 In blagosti
 Le od Tebe mi lijè:
 Vse dobrote
 In sladkote
 Milost Tvoja mi daje.
 Še plačilo
 Za slavilo
 Večno si obljubil mi;
 Nezvenljivi
 Prečastljivi
 Dal boš venec serčnosti
 V večni slavi
 Po višavi
 Vse moči naj Te časté.

Vse naj služi
 In se združi
 V Tvojo slavo in Imé.

V slavi sveti
 Mi umreti
 Enkrat ljubi Oče daj!
 In de srečno
 V slavo večno

Pridem k Tebi, v sveti raj!

Andrej Praprotnik.

Čisto spočeti Devici.

Ena zvezda prikazala
 S temnih se oblakov je;
 Lepši kot danica zala
 Lepši, kakor zvezde vse;
 Clo stvarjenja bliš nar veči
 Nje lepoti ni enak;
 Solnce žar svetlogoreči
 Je prot Nji le temen mrak.

Glej Marija imenuje
 Zvezda se izvoljčna,
 Ktere prihod oznanuje
 Srečin dan zveličanja;

Ta je zarja lepa tista,
 K' sveti v rajskim žaru se,
 Bolj, ko zlato solnce čista,
 Lepši, kakor zvezde vse.

Solnce nekdanj ni svetilo,
 Zvezd na nebu tud ni blo;
 Pride čas in spremenilo
 V prah se zopet vse to bo,
 Njena pa lepota zala
 Vsih preseže časov tek,
 Je vse veke presijala,
 In cvetla bo z veka v vek.

Predin Oče trikrat sveti
 Vstvaril je nezmirni krog,
 Niso bli še časi šteti,
 Bla je večnost le in Bog;
 Predin vodam je tečaje,
 Predin luč je zemlji dal,
 In postavil morju graje,
 Še nebes obok ni stal;

Ti Devica, si presveta
 Bila že izvoljena,
 Bila v Večnimu spočeta
 Čista vsa, brez madeža. —

Kadar delati naravi
 Je podstavo bil začel,
 Kadar sive na višavi
 Je oblake gor pripel;

Ko nezmerni so svetovi
 Nastopili daljno pot,
 Po besedi se Njegovi
 Vse gibalo je povsod:
 Takrat Ti pri Njem si bila,
 Z Njim ravnala si že vse;
 V Njem se vedno veselila,
 In pred Njim igrala se.

Blagoslov je ves Gospodov
 Se nad Te obilno zлил,
 Blagoslov pa vsih narodov
 Spet iz Tebe je priklil;
 Toraj vse Te srečno števa,
 O velika Ti Gospa!
 Tvoja slava se odmeva
 Po okrajnah vsih sveta.

Matevž Frelih.

Marii, moji Materi.

O Marija, moja Mati!

Ti Kraljica angelska!

Nič ni treba mi se bati,

Tvoja roka me pelja! —

Kadar satan spone kuje,

V mreže svoje me lovi,

Se hinavsko perlizuje,

Vidi Tebe — in beži.

O Marija, moja Mati itd.

Gerda kača me ovija,

Clo v samoto gre z menoj;

Ko pa zdihnem: o Marija!

Hitro teče pred Teboj.

O Marija, moja Mati! itd.

Clo v svetosti se pervije

Ino vžiga grešni žar;

Sliši pa Ime Marije,

Mora bežat' gerda stvar.

O Marija, moja Mati! itd.

Kadar koli se vzdiguje;

Svoje zanke stavi mi,

Me v pregreho zapeljuje;

Zapodiš ga Mati Ti!

O Marija, moja Mati! itd.
 Pšice njemu Ti zdrobila,
 Vso moč njemu vzela si,
 Si na glavo mu stopila,
 De ne more škodvati.

Janez Volčič.

Ljubezen do Marije.

K tebi, o Marija, Mati mila!
 Moje tožno serce hrepení;
 Ti z vezmi dobrót si ga vklenila,
 Tebi torej vdano naj živí.
 Si zmed vsih edina Ti odbrana,
 Nar svetejši, kar jih svet ima;
 Z vencam vsih popolnamost obdana:
 Ti si tempelj živiga Bogá.

Ni na zemlji Ti nikjer enake,
 Ni je zdaj, in je ni blo nikdar,
 Nimajo nebesa same take,
 Kakor ti Marija, rajski žar!
 Ti prijazna zgodnja si Danica,
 Ti ljubezni Božje žlahtni vir,
 Ti vsih čednost slavna si Kraljica,
 Ti nam zgled, tolažba, sladki mir.

Torej z upam nate se oziram,
 Ko sveta me prazni bliš slepi,
 Za ljubezin sveto le umiram,
 Za ljubezin k Jezusu, Marij.
 Oh dovôli mi, Kraljica, Mati!
 De otrok tvoj klicati se smém;
 Ak mudiš se, milost to mi dati,
 Pa od tebe, Mati! preč ne grem.

Janez Volčič.

K Jezusu.

a. Pred s. Obhajilam.

Se odperle so nebesa,
 Lej! že Kralj nebeški gré;
 Duša! vzdigni se 'z telesa
 In nasiti si željé!

Truma angelov se zbira
 Tam na altarji, moli ga;
 Tam studenec gnad izvira,
 Lej tam svoj'ga Ljubiga!

Oh! ne čakaj Jezus mili!

Pridi, pridi ljubi moj!

Prosim, naglo se usmili

Mene — skleni se z menoj! —

Res, Gospod! de nisim vreden,
 De pod mojo streho greš;
 Kak pa Tebe sim potreben,
 To nar bolj samo Ti veš.

Saj ne morem več živeti,
 Če ne prideš, o Gospod!
 Tebe serčno čem objeti,
 Jez popred ne grem od tod.
 Torej Jezus ljubeznjivi!
 Pridi in nasiti me.
 De v ljubezni nevgasljivi
 Večno s Tabo sklenem se!

Janez Volčič.

K Jezusu.

b. Po s Obhajilu.

Zdaj, o duša moja, pevaj!
 Jezus Tvoj
 Je s Teboj;
 Zdaj zročuj,
 Zdaj zdihuj,
 In v ljubezni se ogrevaj!

Zdaj vesela glas zaženi?

Jezus moj!

Res si moj!

In kot zdaj

Vekomaj —

Prosim — moraš biti v meni!

In tak dolgo bom prosila :

Jezus moj!

Bod' z menoj!

De s Teboj,

Ljubi moj!

Po nebesih bom hodila.

Janez Volčič.

○ kropljenju z žegnano vodo ob nedeljah.

(Asperges.)

Med letam.

Pokropi me s hisopam, in očišen bom,
Opèri me! in bolj ko sneg obeljen bom.

Usmili Bog se mene Ti,

Po svoji vel'ki milosti.

Naj čast Očetu, Sinu bo,
 In Duhu svetimu tako;
 Kot iz začetka, tudi zdaj,
 In vselej in na vekomaj. Amen.
 Pokropi me s hisopam' in očišen bom,
 Opêri me, in bolj ko sneg obeljen bom.

Velikonočni čas.

Sim vidil v sredi tempeljna
 Na desni vodo izhajati; Aleluja!
 Do katerih tista je prišla,
 Zveličani so bili vsi; Aleluja!

Boga hvalite, dober je,
 In večno Njega usmiljenje.

Naj čast Očetu, Sinu bo,
 In Duhu svetimu tako;
 Kot iz začetka, tudi zdaj,
 In vselej in na vekomaj. Amen.

Sim vidil v sredi tempeljna
 Na desni vodo izhajati; Aleluja!
 Do katerih tista je prišla,
 Zveličani so bili vsi. Aleluja.

Peter Hicinger.

K a z a l o.

	Stran.
Marija, naše upanje. I.	3
Marija, naše upanje II.	5
Marija, naša Mati	6
Ljubezen do Marije. I.	8
Slava Marije	9
Lepota Marije	11
Smert Marije	12
Marija v nebo vzeta. I.	14
Marija v nebo vzeta. II.	16
Žalostna Mati Božja	17
Ljubezen do Marije. II.	19
Pot prot nebesam	22
Pri sv. Obhajilu	23
Nar slajši serce	25
Pred sv. Rešnjim Telesam	29
Marija v Tebe upam	31
Marii. O Devica	32

	Stran-
Marija zgodnja Danica	34
Na sv. Devico	35
Jezus	36
Ime Marijno	37
Marija pomočnica	38
Sladko serce Marije	40
Maríi, (v spomin na sv. Vušarje)	41
Pesem mornarja	44
Marija. (O amabile)	45
Izročilo Maríi. (Misijonarjem)	47
Božji rožici	48
V god Marijniga serca	49
Maríi naši Materi	51
Marija Mati milosti	53
Dobri pastir	55
Češena si Marija	57
Vesela pesem Jezusu. (Po sv. Jederti)	58
K sv. Duhu. (Po Ligvorji)	60
Spokorna pesem	61
Sv. Cecilija	64
Maríi prečisti Devici. (Za sv. leto 1854)	65
Slava Maríi, naši Materi. I.	66
Slava Maríi, naši Materi. II.	68
Slava Maríi, naši Materi. III.	69
Na čast brez madeža spočete Device Marije. (Iz latinskiga	70
Ozir v nebo	75
Sedem žalost Marije Device	79
K Maríi, za odvernjenje skušnjav	81

	Stran.
Molitev	82
Čisto spočeti Devici	84
Marii, moji Materi	87
Ljubezen do Marije	88
K Jezusu. a. Pred sv. Obhajilam	89
K Jezusu. b. Po sv. Obhajilu	90
O kropljenju z žegnano vodo ob nedeljah	91

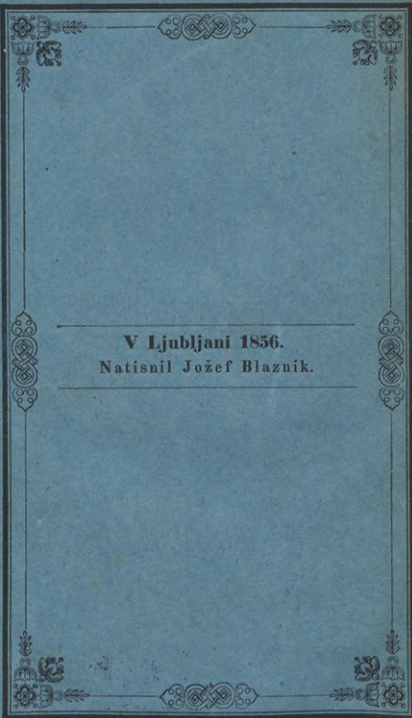

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS S

00000075173

V Ljubljani 1856.
Natisnil Jožef Blaznik.